

تعهدات استانبول

در قبال

مشارکت کشورهای جاده ابریشم در خصوص مهاجرت

ما، وزیران مسئول از مهاجرت و امور مربوط به مهاجرت از شرکت‌کنندگان فرایند بوداپست و کشورهای ناظر افغانستان، آلبانی، آذربایجان، بلاروس، بلژیک، بوسنی و هرزگوین، بلغارستان، کرواسی، دانمارک، استونی، فنلاند، فرانسه، گرجستان، آلمان، یونان، عراق، قرقیزستان، لوکزامبورگ، مالت، مولداوی، مونته‌نگرو، هلند، مقدونیه شمالی، نروژ، پاکستان، پرتغال، رومانی، فدراسیون روسیه، صربستان، اسلوانی، اسپانیا، سوئد، سوئیس، تاجیکستان، ترکیه، اوکراین، بریتانیا و ازبکستان، در حضور کمیسیون اروپایی مسئول از مهاجرت و نمایندگان سازمان‌های مربوطه هستیم؛¹²³

در تاریخ 20 فوریه 2019 به منظور تحقق «ششمین کنفرانس وزیران فرایند بوداپست» در استانبول گردهم آمده‌ایم؛ از ترکیه، به‌عنوان رئیس فرایند بوداپست و به خاطر پیشگامی و میزبانی از کنفرانس و نشست‌های مقدماتی، همچنین از مجارستان، به‌عنوان نایب رئیس این فرایند و به خاطر انجام حمایت‌های لازم و نیز از دبیرخانه فرایند ICMPD (مرکز بین‌المللی توسعه سیاست‌های مهاجرتی) به خاطر فراهم کردن تمهیدات اداری و مادی کمال تشکر را داریم؛ به نقش منحصربه‌فرد و تأثیر زیاد فرایند بوداپست و مشارکت کشورهای جاده ابریشم در خصوص مهاجرت و به پیشرفت قابل توجه صورت‌گرفته در ارتباط با همکاری در امور مهاجرت و مدیریت مهاجرت در منطقه جاده ابریشم اذعان داریم؛

بر نیاز مداوم به اجرای هماهنگ، متعادل و برنامه‌ریزی‌شده در خصوص شش هدف اولویت‌دار بیانیه سال 2013 وزیران درباره «مشارکت کشورهای جاده ابریشم» تأکید می‌کنیم؛

ما متوجه هستیم که بسیاری از کشورها به‌طور همزمان کشور مبدأ، ترانزیت و مقصد هستند؛

آگاه هستیم که کشورهای منطقه جاده ابریشم در طول تاریخ تحت تأثیر جابه‌جایی‌های بسیار گسترده پناهندگان و مهاجران نامنظم قرار گرفته‌اند و میزبان بزرگترین جمعیت پناهندگان در جهان هستند که این موضوع بار مسئولیت اضافی را در خصوص ارائه خدمات بر دوش مسئولین ارائه‌دهنده خدمات عمومی می‌گذارد؛

بحران اخیر مهاجرت و پناهندگان و درس‌هایی که از این موارد گرفته‌ایم و همچنین نقش اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن در مدیریت مهاجرت با همکاری کشورهای مبدأ و ترانزیت را در نظر می‌گیریم؛

نظر به جابه‌جایی‌های مهاجرتی عمده در سال‌های گذشته، بر لزوم تجدید تعهدات سیاسی تأکید می‌ورزیم، چرا که این جابه‌جایی‌ها مناطق مختلف کشورهای عضو فرایند بوداپست را تحت تأثیر قرار می‌دهند؛

¹ استرالیا، بنگلادش و ایران ناظران فرایند بوداپست هستند و در رویدادها و فعالیت‌های مربوطه شرکت می‌کنند.

² دیگر شرکت‌کنندگان فرایند بوداپست و کشورهای ناظر نیز می‌توانند به رویدادها و فعالیت‌های مربوطه ملحق شوند و در آنها شرکت کنند.

³ فدراسیون روسیه بیانیه تفسیری را ارائه کرده است.

به علاوه، نقش مهم منطقه دریای سیاه و منطقه جنوب شرق اروپا را در پرداختن به موضوع جابه‌جایی‌های مهاجران و پناهندگان یادآور می‌شویم؛

از ترکیه، کشورهای جاده ابریشم و سایر کشورهای مربوطه به خاطر نقش سازنده‌ای که در یافتن راهکارهایی برای مدیریت جریان‌های عظیم مهاجرتی در سال‌های گذشته داشتند، قدردانی می‌کنیم؛

اذعان داریم که کشورهای منطقه جاده ابریشم در طول تاریخ تجربیات ارزشمند و دانش چشمگیری را در خصوص مدیریت جابه‌جایی‌های عظیم پناهندگان و مهاجران کسب کرده‌اند که می‌توانند آن‌ها را در اختیار دیگران قرار دهند؛⁴

در این خصوص یادآور می‌شویم که کشورهای عضو «مشارکت جاده ابریشم در خصوص مهاجرت» باید به تبادل اطلاعات و تجربه بپردازند و ظرفیت خود را برای مدیریت چنین جابه‌جایی‌هایی ارتقا دهند؛

تأکید می‌کنیم که باید دیدگاه جامعی درباره مهاجرت داشته باشیم و به زنجیره مهاجرت به‌عنوان یک کل نگاه کنیم که عناصر آن عبارت هستند از: علل این مهاجرت‌ها و جابه‌جایی‌های مداوم مهاجران، پیامدهای چنین جابه‌جایی‌هایی از جمله سازگاری، بازگشت ایمن و پایدار و سازگاری مجدد، حصول اطمینان از اینکه حقوق پناهندگان و حقوق انسانی مهاجران مورد حمایت قرار می‌گیرد؛

اذعان داریم که آوارگی اجباری، از جمله آوارگی داخلی، می‌تواند بر جریان‌های مهاجرت تأثیر بگذارد و باید مطابق با اصول راهنمای سازمان ملل متحد به این وضعیت رسیدگی شود؛

اذعان داریم که از زمان برگزاری «کنفرانس پیشین وزیران» در سال 2013، چارچوب‌ها و اسناد بین‌المللی مهمی به تصویب رسیده‌اند که بر مدیریت مهاجرت در سطوح ملی، منطقه‌ای و جهانی تأثیرگذار بوده‌اند که از جمله آن‌ها دستور کار 2030 در خصوص توسعه پایدار است که در سپتامبر 2015 به تصویب رسید و حاوی جدیدترین اهداف توسعه پایدار (SDGs) می‌باشد و اهداف توسعه پایدار 10.8 و 8.7 آن با موضوع این فرایند بسیار مرتبط هستند. نمونه دیگر آن نیز تعهدات مصوب در نشست سران نهادهای بشردوستانه در سال 2016 است؛

بر نقش بیانیه نیویورک در مورد پناهندگان و مهاجران که در سپتامبر 2016 به تصویب رسید و نتیجه آن، تصویب دو پیمان جهانی موسوم به «پیمان جهانی مهاجرت ایمن، منظم و قانونی» و «پیمان جهانی پناهندگان» بود، بدون هیچ‌گونه تعصبی نسبت به شرایط متفاوت دولت‌ها در رابطه با وضعیت پیمان تأکید می‌ورزیم؛

تأکید می‌کنیم که فرایند بوداپست از مهارت، ابزار و ارجحیتی برخوردار است که به موجب آن توانسته طی سال‌ها گفتگو و فعالیت‌های عملیاتی در اروپا و آسیا و به‌ویژه در منطقه جاده ابریشم، نقش مهمی را در محقق ساختن تعهدات و چارچوب‌های جهانی به واقعیت‌های منطقه‌ای ایفا کند؛

می‌دانیم که «فرایند بوداپست» باید از طریق تبادل اطلاعات و گسترش درک مشترک برای ایجاد چارچوب‌های ملی و قانونی روشن، جامع و شفاف برای همه جنبه‌های مهاجرت و جابه‌جایی تلاش کند، همچنین سیاست‌های ملی و قابلیت‌های مربوط به این موضوع را در نظر بگیرد و به ظرفیت‌سازی در منطقه جاده ابریشم از طریق توسعه سیاست‌های کلی مهاجرت، همکاری و ظرفیت‌سازی نهادی ادامه دهد؛

تأیید می‌کنیم که بحث روشن و آزاد به درک جامع تمام جنبه‌های مهاجرت کمک می‌کند؛

⁴ پناهندگان و مهاجران توسط چارچوب‌های قانونی و سیاسی بین‌المللی جداگانه‌ای اداره می‌شوند و تمایز بین وضعیت پناهندگان و مهاجرانی که تحت قانون بین‌المللی هستند در این اعلامیه تأیید می‌شود.

اذعان داریم که مهاجرت‌های منظم و مدیریت‌شده بر توسعه تأثیری مثبت دارد و در عین حال تأثیرات منفی احتمالی مهاجرت نامنظم را نیز قبول داریم. بنابراین متعهد می‌شویم که مهاجرت را به جای ضرورت، به یک انتخاب تبدیل کنیم؛

اذعان داریم که خطرات شدید ایجادشده توسط شبکه‌های جنایی سازمان‌یافته که در مهاجرت نامنظم دخیل هستند، روی امنیت داخلی و امنیت شهروندان و همچنین مهاجران تأثیر می‌گذارد؛

تصدیق می‌کنیم، این بیانیه که از لحاظ قانونی الزام‌آور نیست متناسب با شرایط هر کشور شرکت‌کننده و مطابق با قوانین بین‌المللی مربوطه و بدون ایجاد خلل در قوانین ملی آن کشور اجرا خواهد شد و مخصوصاً یادآور می‌شویم که دولت‌ها می‌توانند در حوزه قضایی خود میان مهاجرت منظم و نامنظم تمایز قایل شوند؛

بر اهمیت تقویت همکاری‌های بین‌المللی و همبستگی در زمینه مهاجرت تأکید می‌ورزیم؛

عناصر قوانین بین‌المللی در مورد مدیریت مهاجرت را به شکل ذیل خاطر نشان می‌شویم (و در عین حال در نظر داریم که وضعیت کشورهای شرکت‌کننده از لحاظ امضای این اسناد و پیوستن به آن‌ها متفاوت است):

- «اعلامیه جهانی حقوق بشر» که مسلم می‌داند کشورها باید در سرزمینشان به حقوق بشر تمامی افراد از جمله پناهندگان و دین‌فغان به شکل مکمل و متمم حمایت از مهاجران احترام بگذارند،
- طبق ماده 13 «اعلامیه جهانی حقوق بشر» (1948)، هر فردی حق دارد هر کشوری از جمله موطن خود را ترک کند و مجدداً به آن بازگردد
- طبق ماده (2) 14 «اعلامیه جهانی حقوق بشر» (1948)، هر فردی حق دارد تقاضای پناهندگی داشته باشد و از آن بهره ببرد،
- هر دولتی با استناد به حق حاکمیت و با توجه به تعهدات بین‌المللی خود می‌تواند تصمیم بگیرد که چه کسانی را در سرزمین خود بپذیرد و به چه کسانی اجازه ماندن بدهد،
- دولت‌ها مطابق با تعهدات قابل‌اجرای قوانین بین‌المللی، دارای حقوق و مسئولیت‌هایی برای مدیریت و کنترل مرزهای خود و اجرای رویه‌های مدیریت مرزی هستند،
- دولت‌ها باید به اتباع خود اجازه ورود مجدد دهند و مطمئن شوند که پس از تأیید تابعیت این افراد مطابق با قوانین ملی، حقوق بین‌الملل عرفی و توافق‌نامه‌های پذیرش مجدد مربوطه، روند پذیرش این افراد به شکلی شایسته و بدون هیچ تأخیر غیرضروری انجام شود،
- کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرائم سازمان‌یافته فراملی و پروتکل ضمیمه آن در مورد پیشگیری، جلوگیری و مجازات تجارت انسان، به ویژه تجارت زنان و کودکان و پروتکل مربوط به مبارزه با قاچاق مهاجران از راه‌های زمینی، دریایی و هوایی،
- اصطلاح «حمایت بین‌المللی» مورد استفاده در این بیانیه، به‌موجب کنوانسیون 1951 سازمان ملل متحد درباره وضعیت پناهندگان و پروتکل ضمیمه 1967 آن که شامل وضعیت پناهندگی و نیز اشکال کاربردی مکمل، متمم یا موقت حمایت است،
- اصل عدم اخراج ذکرشده در قوانین بین‌المللی مربوط به حقوق بشر و حقوق پناهندگان به‌عنوان یکی از حقوق فسخ‌ناشدنی در نظر گرفته شود،
- کنوانسیون حقوق کودک که بر اهمیت حمایت مداوم از مصالح عالی کودک تأکید می‌کند.

در خصوص انجام اقدامات ذیل توافق نمودیم

انجام اقدامی مشترک در جهت تأیید و اجرای برنامه پنج ساله ضمیمه «دعوت به اقدام» که پیرو اهداف اولویت‌دار بیانیه وزیران استانبول ارائه شده و هر کدام از آنها دارای اهمیت یکسانی است:

- ممانعت از مهاجرت‌های نامنظم و مقابله با آن، تسهیل بازگشت و پذیرش مجدد مهاجران نامنظم و مبارزه با شبکه‌های جرم دخیل در قاچاق مهاجران،
- سازمان‌دهی بهتر و ارتقای شرایط برای مهاجرت‌ها و جابه‌جایی‌های قانونی،
- حمایت از سازگاری مهاجران و مقابله با تبعیض، نژادپرستی و بیگانه‌هراسی،
- تقویت تأثیر مثبت مهاجرت در امر توسعه، هم در کشور مبدأ و هم در کشور مقصد،
- ممانعت از تجارت انسان و مقابله با آن، پرداختن به علل ریشه‌ای آن و حمایت و پشتیبانی کافی از افرادی که قربانی تجارت انسان شده‌اند،
- افزایش حمایت بین‌المللی و احترام به حقوق پناهندگان، مطابق با استانداردهای بین‌المللی.

و

انجام تعهدات اصلی برای حصول اطمینان از انجام مهاجرت ایمن، منظم و قانونی در حوزه جاده ابریشم:

تعهد به مشارکت

- توسعه سیاست‌های مهاجرتی و حمایتی، تنها از طریق همکاری و مشارکت میان کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد دخیل در مهاجرت امکانپذیر است.
- هنگام تنظیم و اجرای سیاست‌های مهاجرتی با ذینفعان مربوطه، از رویکرد مشارکتی در سطوح جهانی، منطقه‌ای و محلی استفاده خواهد شد.
- همکاری میان کشورهای شرکت‌کننده در فرایند بوداپست، راحل‌های مشترک را برای مسائل مهاجرتی دارای نفع همگانی در سطح منطقه ترویج خواهد داد.
- چارچوب‌های همکاری به‌خوبی بنیان‌گذاری شده در حوزه مهاجرت پایدار شده و جنبه کاربردی داشته باشند.

تعهد به مدیریت جامع مهاجرت

- مدیریت مهاجرت و پناهندگی باید جامع، کامل، همه‌جانبه و نسبت به حقوق بشر حساس باشد.
- توسعه سیاست‌های جامع در رابطه با مهاجرت و پناهندگی و تقویت تمام رویکردهای دولتی و اجتماعی، از طریق رویکرد مشارکتی با ذینفعان مورد حمایت قرار خواهد گرفت و این رویکرد از طریق ظرفیت‌سازی مداوم، همکاری منطقه‌ای و تبادل بهترین شیوه‌ها به‌دست خواهد آمد.
- در توسعه سیاست‌ها و انجام فعالیت‌ها از رویکردی مردم‌محور پیروی خواهد شد.

تعهد به احترام‌گذاری، حمایت و عمل کردن به حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین در سطح بین‌المللی

- حمایت از حقوق بشر مهاجران، متقاضیان پناهندگی و پناهندگان برای توسعه و اجرای سیاست‌های مهاجرتی، پناهندگی و حمایتی پایدار از اهمیتی ویژه برخوردار است. باید حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین همه پناهندگان و مهاجران و متقاضیان پناهندگی، صرف نظر از وضعیت آنان، مورد حمایت قرار گیرد، همان‌طور که باید حقوق تمام کودکان بدون همراه و نیز کودکان دور افتاده از خانواده‌هایشان که نیازمند کمک هستند، مورد حمایت قرار گیرد. توجه به مصالح عالی کودک در اولویت خواهد بود.
- به‌علاوه، طبق قوانین ملی و تعهدات مربوط به حقوق بین‌الملل، از نیازهای ویژه همه مهاجران و پناهندگان در شرایط آسیب‌پذیر محافظت خواهد شد و در عین حال تضمین می‌شود که از سیاست‌های حمایتی به شکلی آبرومندانه پیروی گردد و به جنبه‌های خاص جنسیتی مهاجرت توجه شود.

تعهد به حمایت و همبستگی

- اصول حمایت و تقسیم مسئولیت باید راهنمای کار فرایند بوداپست و مشارکت کشورهای جاده ابریشم در خصوص مهاجرت باشد.
- همبستگی و همکاری در سطح بین‌المللی برای انجام اموری چون تضمین مهاجرت ایمن، منظم و قانونی و رسیدگی به وضعیت پناهندگان در موارد جابه‌جایی‌های بلندمدت، نامنظم و جریان مهاجرت‌های ناگهانی، افزایش کنترل مرزی، افزایش همکاری میان نیروهای مجری قانون و مبارزه با قاچاق مهاجران و تجارت انسان، ضروری هستند.
- پاسخ به بحران‌ها به شکلی کارآمد که از جمله اقدامات مربوطه، برنامه‌ریزی احتمالی و سیستم‌های هشدار زودهنگام است.

تعهد به دانش

- فقدان دانش کافی و برقرار نکردن ارتباط در تمام سطوح - سیاست‌گذاران، جوامع، مهاجران، متقاضیان پناهندگی و پناهندگان - طراحی، اجرا و پیگیری مناسب سیاست‌های مهاجرتی را به مخاطره می‌اندازد. در نتیجه، تعهدی راسخ برای افزایش پایگاه دانش از طریق جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل و انتشار آنها در تمام سطوح و استفاده از ساختارها و اطلاعات موجود وجود دارد.

دعوت به اقدام - برنامه پنج ساله

استانبول، 2019/02/20

مقدمه

دعوت به اقدام، تکمیل‌کننده «تعهدات استانبول درباره مشارکت جاده ابریشم در خصوص مهاجرت» است - این بیانیه سیاسی در «ششمین کنفرانس وزیران» توسط کشورهای شرکت‌کننده در فرایند بوداپست به تصویب رسید.

برنامه «دعوت به اقدام»، اقدامات کلیدی منشا گرفته از شش هدف اولویت‌دار را به‌صورت فهرست‌وار بیان می‌کند. این شش هدف اولویت‌دار در سال 2013 در بیانیه وزیران فرایند بوداپست موسوم به «مشارکت کشورهای جاده ابریشم در خصوص مهاجرت» در استانبول مورد توافق قرار گرفت که هر کدام از آنها دارای اهمیت یکسانی است.

هدف اولویت‌دار 1 - ممانعت از مهاجرت‌های نامنظم و مقابله با آن، تسهیل بازگشت و پذیرش مجدد مهاجران نامنظم و مبارزه با شبکه‌های جرم دخیل در قاچاق مهاجر

1. تقویت بیشتر اقدامات مقابله‌ای در برابر مهاجرت نامنظم و مبارزه با قاچاق مهاجر از طریق افزایش همکاری و بهبود هماهنگی میان تمام ذینفعان در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی؛
2. افزایش همکاری بین نیروهای مجری قانون در سطح منطقه‌ای و دوجانبه برای جلوگیری و مبارزه با جرایم مرتبط با مهاجرت از جمله قاچاق مهاجران و جعل مدارک و نیز ردیابی جریان‌های مالی نامشروع یا سایر مزایای مادی و مصادره درآمدهای به دست‌آمده از طریق اعمال مجرمانه؛
3. تقویت همکاری عملیاتی در زمینه مدیریت مرزی به‌منظور مقابله با مهاجرت نامنظم و قاچاق مهاجر و در عین حال رعایت اصل عدم اخراج و حقوق بشر در سطح بین‌المللی؛
4. ایجاد بسترهای منعطف و سریع برای تبادل اطلاعات، تجربه و دانش فنی بین کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد و همچنین همکاری با سازمان‌های بین‌المللی مجری قانون که مسئولیت رسیدگی به مدارک سفر و مدارک شناسایی، مدارک واسطه یا مدارک اصلی را با احترام کامل به رعایت حریم خصوصی و حفاظت از اطلاعات شخصی افراد به عهده دارند؛

5. تقویت همکاری‌های منطقه‌ای و دوجانبه و افزایش ظرفیت بازگشت و پذیرش مجدد به‌منظور شناسایی سریع و صدور مدارک سفر از طریق راهکارهای فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) و همچنین از طریق مذاکره، نتیجه‌گیری و اجرای توافق‌نامه‌ها یا مقدمات مربوط به پذیرش مجدد و/یا رویه‌های عملیاتی استاندارد (SOP) در مورد بازگشت و پذیرش مجدد، در انطباق کامل با حقوق بشر بین‌المللی و همچنین اتکا به تعهد هر کشور برای پذیرش مجدد اتباع خود مطابق با حقوق بین‌الملل عرفی؛
6. حمایت اقتصادی، اجتماعی و روانی از افراد عودت‌کننده به‌منظور ایجاد ثبات در سازگاری مجدد آن‌ها و همچنین تقویت انعطاف‌پذیری آن‌ها از طریق ترویج کمک‌های مناسب فردی و محلی و بررسی اقدامات برای هدایت بهتر روند بازگشت و سازگاری مجدد؛
7. اولویت دادن به بازگشت داوطلبانه و تقویت ظرفیت مقامات ملی و کنسولی، سازمان‌های بین‌المللی و سایر سازمان‌های مربوطه برای مدیریت بازگشت‌ها و در عین حال استفاده از بازگشت اجباری مطابق با قوانین بین‌المللی و حقوق بشر در موارد قابل توجیه و هنگامی که تمام گزینه‌های دیگر ناکارآمد باشد؛
8. تحلیل بیشتر علل ریشه‌ای مهاجرت نامنظم و آوارگی، تبادل بیشتر اطلاعات و تجربه‌ها در این خصوص به‌منظور شکل‌دهی و توسعه سیاست‌ها؛
9. آگاهی‌رسانی و ارائه اطلاعات مرتبط، صحیح، شفاف و به‌جا به مهاجران بالقوه و حقیقی در مورد ریسک‌ها و خطرات مهاجرت نامنظم از طریق کمپین‌های اطلاعاتی؛
10. ارتقای پروژه‌های محلی، منطقه‌ای و ملی (بین‌المللی) برای بررسی علل ریشه‌ای مهاجرت نامنظم و آوارگی اجباری در حوزه‌های اقتصادی، امنیتی، آموزشی و محیطی؛

11. بررسی ابزارهای بازدارنده برای جلوگیری از سوء کاربرد بسترهای مهاجرت منظم یا سیستم‌های پناهندگی و در عین حال محافظت از حق تقاضای پناهندگی.

هدف اولویت‌دار 2 - سازمان‌دهی بهتر و بهبود شرایط برای مهاجرت‌ها و جابه‌جایی‌های قانونی

1. استفاده بیشتر از دانش مرتبط با راه‌های موجود مهاجرت منظم، ترویج این دانش و در نظر گرفتن نیازهای بازار کار ملی کشورها و شفاف‌تر کردن قوانین و مقررات پذیرش و اقامت؛
2. بررسی گزینه‌های موجود در جهت پیوند مجدد خانواده پناهندگان و مهاجران مطابق با قوانین ملی هر کشور و همچنین الزامات بین‌المللی مربوطه؛
3. ارائه اطلاعات مرتبط، صحیح و به‌جا به مهاجران بالقوه و حقیقی در مورد قوانین، مقررات و امکانات مهاجرت قانونی و منظم، از جمله ارائه اطلاعات پیش از سفر در مورد کشور میزبان و نحوه سازگاری در آن کشور و همچنین اطمینان از اینکه مهاجران از اطلاعات کافی در مورد حقوقشان برخوردارند؛
4. ارتقاء و توسعه ابزارهای زیر به شکلی مناسب: ارزیابی بازار کار، توافق‌نامه‌های جابه‌جایی نیروی کار، طرح برنامه‌هایی در خصوص مهاجرت‌های مکرر و موقت یا سایر ابزارها؛
5. تلاش برای یافتن بهترین شیوه‌های تطبیق مهارت‌ها و تسهیل بازشناسی پناهندگان و صلاحیت‌های شغلی و تحصیلی، اعتبارسنجی مدارک تحصیلی مهاجران و تضمین استفاده بهینه از مهارت‌های انسانی؛
6. بهبود اقدامات مربوط به توسعه مهارت‌ها، از جمله سازگاری مجدد، با کمک هر دو کشور فرستنده و پذیرنده؛
7. افزایش نوآوری و ترویج استفاده بهتر از ابزارهای موجود برای بهبود جابه‌جایی دانشجویان بین کشورهای منطقه جاده ابریشم و سایر مناطق کشورهای عضو فرایند بوداپست، از جمله ارائه بورسیه تحصیلی و طراحی برنامه‌های کارآموزی در سطح منطقه‌ای و ملی؛

8. بررسی گزینه‌های مربوط به قابلیت انتقال مزایای اجتماعی، از جمله برخی از حقوق مربوط به مقرری بازنشستگی برای مهاجران منظم در چارچوب توافق‌نامه‌های بین‌المللی موجود و مطابق با الزامات هر کشور؛
9. تسهیل جابه‌جایی خوب مدیریت‌شده برای مسافران حقیقی - از جمله دانشجویان، پژوهشگران و تاجران - و شفاف‌تر کردن قوانین و رویه‌های مربوطه؛
10. توسعه اقدامات و بهبود بازرسی‌های شغلی برای جلوگیری از استثمار نیروی کار و کاهش سوءاستفاده‌ها و موارد نقض حقوق بشر و نقض حقوق کارگران مهاجر در طول فرایند استخدام و در حین انجام کار.
- هدف اولویت‌دار 3 - حمایت از سازگاری مهاجران و مقابله با پدیده‌هایی چون تبعیض، نژادپرستی و بیگانه‌هراسی**

1. اشتراک‌گذاری شیوه‌های مناسب برای حمایت از جوامع پذیرنده در خصوص سازگار کردن پناهندگان و مهاجران منظم و نیز توسعه ابزار و اقدامات سازگارکننده مناسب برای تشویق آن‌ها به مشارکت فعال در جنبه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی زندگی در کشورهای پذیرنده و ترویج اطلاعات در مورد رعایت قوانین ملی و احترام به آداب و رسوم کشور مقصد؛
2. به‌منظور دستیابی به مهاجران و پناهندگان منظم باید علاوه بر ایجاد مکانیسم‌های اطلاعات رسمی و قابل اعتماد در مورد حقوق و الزامات آن‌ها، امکان دسترسی این افراد به خدمات فراهم شود و در جهت حمایت از آنها روش‌ها و فن‌آوری‌های نوین به کار گرفته شود؛
3. ادامه کمپین‌های اطلاعاتی در مورد ایجاد سازگاری و مبارزه با تبعیض، نژادپرستی و بیگانه‌هراسی و تعصب‌های مربوطه؛
4. حمایت از دسترسی مهاجران و پناهندگان منظم به خدمات مربوطه و مورد لزوم، از جمله: تحصیل، کارآموزی، حمایت اجتماعی، قضایی و مراقبت‌های بهداشتی، مخصوصاً برای گروه‌های آسیب‌پذیر؛
5. توسعه و حفظ اقدامات قانونی و اداری برای مقابله با تبعیض، نژادپرستی، بیگانه‌هراسی و تعصب‌های مربوطه و ایجاد ظرفیت برای نیل به این اهداف؛

6. همکاری با جامعه مدنی و جوامع دیاسپورا و همکاری با دولت‌های میزبان برای نظارت و مقابله با حوادث مرتبط با تبعیض، نژادپرستی، بیگانه‌هراسی و تعصب‌های مربوطه؛
7. حمایت از مدارس و سایر ساختارهای آموزشی برای ارتقاء آگاهی و تأیید این موضوع که بحث صریح و آزاد به درک جامع از تمام جنبه‌های مهاجرت کمک می‌کند و فعالیت علیه تبعیض، نژادپرستی، بیگانه‌هراسی و تعصب‌های مربوطه.

هدف اولویت‌دار 4 - تقویت تأثیر مثبت مهاجرت در امر توسعه، در هر دو کشور مبدأ و مقصد

1. حمایت از ایجاد فرصت‌های معیشتی در کشورهای مبدأ و جوامع میزبان به‌منظور افزایش اتکا به خود و کاهش وابستگی و همچنین بیشتر کردن برنامه‌های توسعه‌ای در کشورهای مبدأ و میزبان با تمرکز بر افراد آواره از طریق اقدامات ابتکاری مالی؛
2. هدایت مهاجرت منظم به سوی برنامه‌ریزی توسعه‌مند و همچنین در نظر گرفتن مسائل مربوط به توسعه و نیازهای بازار کار ملی در هنگام تدوین سیاست‌های مهاجرتی؛
3. تسهیل و افزایش انتقال سریع، ارزان و امن پول‌های ارسالی با کاهش هزینه‌ها و از طریق بسترهایی چون ارائه آموزش در زمینه سواد مالی و بهبود استفاده از پول نقد و انتقال مهارت‌های اجتماعی به دست‌آمده به نفع توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار در کشورهای مبدأ، با در نظر گرفتن ماهیت خصوصی بودن این دارایی‌ها؛
4. همکاری با جوامع دیاسپورا و استفاده بهتر از مشارکت آن‌ها در توسعه و به این ترتیب استفاده از روش‌های مناسب برای ترویج تأثیرات مثبت مهاجرت منظم بر توسعه در کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد؛
5. توسعه و اجرای اقدامات برای مقابله با تأثیرات منفی احتمالی مهاجرت بر کشورهای مبدأ، مانند فرار مغزها و تأثیرات اجتماعی بر خانواده مهاجران و همچنین بر کشورهای مقصد، نظیر تأثیرات بر بازار کار و سیستم‌های رفاهی؛

6. بهبود همکاری با بخش خصوصی و تلاش بیشتر برای توسعه پایدار در کشورهای مبدأ و توسعه سیاست‌های حمایت‌گرانه‌ای که هدفشان ایجاد فرصت‌های شغلی، افزایش سواد مالی، افزایش حمایت از کسب‌وکارهای بسیار کوچک، کوچک و متوسط (SME) از طریق شیوه‌هایی چون دسترسی به سرمایه‌گذاری خرد و وام‌های خرد با توجه ویژه به قشرهایی مانند زنان، جوانان، افراد ناتوان و جمعیت‌های روستایی است.

هدف اولویت‌دار 5 - ممانعت از تجارت انسان و مقابله با آن، پرداختن به علل ریشه‌ای آن و حمایت و پشتیبانی کافی از قربانیان تجارت انسان

1. تداوم توسعه استراتژی‌ها و سیاست‌های ملی و منطقه‌ای برای جلوگیری از تجارت انسان و مبارزه با آن، از جمله محافظت از قربانیان با تمرکز ویژه بر قشرهای آسیب‌پذیر و با مشارکت تمام ذینفعان مربوطه. استراتژی‌ها باید شامل اقداماتی برای جلوگیری از تقاضای تجارت انسان نیز باشد؛
2. حمایت از توسعه مکانیسم‌های باز پس‌فرستادن قربانیان تجارت انسان در سطح ملی و فراملی و در عین حال افزایش ظرفیت برای کمک به قربانیان در زمینه توانبخشی و سازگاری (مجدد) در جامعه از طریق روش‌هایی چون دسترسی به بازار کار یا بخش آموزش؛
3. تقویت ظرفیت نیروهای مجری قانون، مدیریت مرزها و سازمان‌های قضایی به‌منظور شناسایی مؤثر، تعقیب قانونی و مجازات تاجران انسان و انجام اقدامات لازم برای مختل کردن شیوه عمل تاجران انسان از طریق مجازات عاملان و حمایت از قربانیان و حقوق آن‌ها.

هدف اولویت‌دار 6 - افزایش حمایت بین‌المللی و احترام به حقوق پناهندگان مطابق با استانداردهای بین‌المللی

1. ایجاد و تداوم برنامه‌هایی با هدف ظرفیت‌سازی در زمینه حمایت بین‌المللی در کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد؛

2. تداوم و بهبود بیشتر رویه‌های مربوط به شناسایی متقاضیان پناهندگی و پناهندگان، فراهم آوردن شرایط پذیرش مناسب و مدارک لازم برای آن‌ها و ارائه راه‌حل‌های پایدار برای پناهندگان، از جمله بازگشت داوطلبانه، سازگاری در سطح محلی، اسکان مجدد به‌صورت داوطلبانه و راه‌های مکمل برای حمایت؛
3. همبستگی و مسئولیت‌های مشترک بیشتر با کشورهای میزبان تعداد زیادی از پناهندگان هستند از طریق افزایش همکاری در زمینه اسکان مجدد، گسترش برنامه‌های اسکان مجدد و ارائه کمک‌های فنی و مالی مربوطه به کشورهای میزبان؛
4. پیشنهاد، حمایت و اجرای اقدامات برای رسیدگی به وضعیت پناهندگان از جمله افرادی که به‌مدت طولانی بلاتکلیف هستند و همچنین جابه‌جایی‌های دسته‌جمعی و ناگهانی.